

Sygn. akt IV CZ 142/10

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. W. i Powiatowego Rzecznika Konsumentów [...] przeciwko A. i K. B.

o wydanie kosiarki do trawy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 kwietnia 2011 r.,

dwóch zażaleń pozwanych: K. i A. B.

na orzeczenie o kosztach procesu zawarte w punkcie pierwszym postanowienia Sądu Okręgowego [...]

z dnia 8 października 2010 r.,

oddala zażalenia

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 września 2009 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo M. W. przeciwko A. i K. B. wspólnikom spółki cywilnej [...] o wydanie kosiarki i zasądził od powoda na rzecz pozwanych kwotę 417,90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 15 stycznia 2010 r. oddalił apelację powoda oraz Powiatowego Rzecznika Konsumentów i na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego za drugą instancję.

W wyniku zażalenia pozwanych na postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 15 lipca 2010 r. uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy stwierdził, że art. 102 k.p.c. z racji swojego wyjątkowego charakteru nie może być wykładany rozszerzająco i powinien być stosowany jedynie wówczas, gdy w okolicznościach danej sprawy obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu przeciwnika byłoby rażąco niezgodne z zasadami współżycia społecznego. Uznał za uzasadnione zarzuty skarżących, że ze względu na wskazane przez Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu okoliczności, sytuacja taka nie zachodzi w rozpoznawanej sprawie.

Postanowieniem z dnia 8 października 2010 r. Sąd Okręgowy po ponownym rozpoznaniu sprawy zasądził od M. W. na rzecz A. i K. B. kwoty po 242 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą oraz kwoty po 107 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.

Sąd Okręgowy stwierdził, że zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. pozwanym, którzy wygrali sprawę w postępowaniu odwoławczym należy się na ich wniosek zwrot kosztów poniesionych na celową obronę w tym postępowaniu, do których zalicza się wynagrodzenie jednego adwokata według stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.- dalej:” rozp. w sprawie kosztów adwokackich”). Wskazał, że po stronie

pozwanych występuje współuczestnictwo materialne określone w art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c. i zgodnie z art. 74 k.p.c. każdy ze współuczestników ma prawo samodzielnie popierać sprawę i ustanowić zawodowego pełnomocnika procesowego. Niezależnie jednak od liczby współuczestników przedmiot sprawy będący podstawą obliczenia wynagrodzenia adwokata jest w zakresie roszczeń majątkowych jeden i zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego współuczestnikom procesu reprezentowanym przez jednego adwokata należy się zwrot kosztów w wysokości wynagrodzenia jednego adwokata, w granicach obowiązującej stawki. Każdemu z pozwanych należy się zatem zwrot połowy kwoty wynagrodzenia przysługującego jednemu adwokatowi.

Rozważając niezbędny nakład pracy adwokata w postępowaniu apelacyjnym oraz charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy uznał, że należy przyznać wynagrodzenie według stawki minimalnej określonej w § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozp. w sprawie kosztów adwokackich tj. w kwocie 450 zł, a więc po 225 zł dla każdego z pozwanych i doliczyć do tej kwoty po 17 zł z tytułu zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W zażaleniach na powyższe rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego pełnomocnik pozwanych zarzucił naruszenie § 13 ust. 1 pkt 1 rozp. w sprawie kosztów adwokackich przez zasądzenie niższej stawki za czynności adwokackie w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym niż minimalna wynikająca z powyższych przepisów; art. 357 § 2 k.p.c. przez doręczenie pełnomocnikowi pozwanych odpisu zaskarżonego postanowienia bez uzasadnienia, mimo że zostało ono wydane na posiedzeniu niejawnym a pozwany przysługuje środek zaskarżenia; art. 98 § 1 i 3 k.p.c. przez nie zasądzenie od powoda na rzecz każdego z pozwanych zwrotu kosztów niezbędnych do prowadzenia celowej obrony, w tym na rzecz każdego z pozwanych kosztów wynagrodzenia adwokata; art. 109 § 2 k.p.c. przez nie wzięcie pod uwagę przy ustalaniu wysokości kosztów procesu podlegających zwrotowi na rzecz każdego z pozwanych, wyższego, niezbędnego nakładu pracy pełnomocnika, a także jego wkładu w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy. W konsekwencji pełnomocnik pozwanych wnosił

o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenia od powoda na rzecz pozwanych kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenia są bezzasadne.

Wbrew twierdzeniom pełnomocnika pozwanych, doręczenie mu odpisu zaskarżonego postanowienia bez uzasadnienia, nie stanowi „uchylenia podstawowym zasadom postępowania cywilnego” ani nie miało na celu „spowodowania odstąpienia przez pozwanych od zaskarżenia wydanego postanowienia”, lecz stanowi wypełnienie przez Sąd Okręgowy dyspozycji art. 505¹³ § 3 w zw. z art. 505¹³ § 1 k.p.c. Pełnomocnik pozwanych przeoczył bowiem, że sprawa toczyła się w postępowaniu uproszczonym, w którym obowiązuje art. 505¹³ § 1 i 3 k.p.c., będący przepisem szczególnym w stosunku do art. 357 k.p.c. Zgodnie z art. 505¹³ § 1 i 3 k.p.c. w postępowaniu uproszczonym sąd drugiej instancji uzasadnia z urzędu jedynie postanowienia kasatoryjne. We wszystkich innych wypadkach uzasadnienie postanowienia sporządza i doręcza tylko na wniosek strony zgłoszony w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia postanowienia lub doręczenia go stronie, jeżeli nie było ogłoszone. Pełnomocnik pozwanych po doręczeniu mu odpisu zaskarżonego postanowienia nie złożył stosowanego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia tego postanowienia i tylko to, a nie uchybienia Sądu, uniemożliwiło mu zapoznanie się argumentacją Sądu i rzeczowe odniesienie się do niej w zażaleniach.

Sąd Okręgowy nie naruszył też pozostałych przepisów wskazanych w zażaleniach.

Zgodnie z utrwalonym i jednolitym orzecnictwem Sądu Najwyższego, wygrywającym proces współuczestnikom reprezentowanym przez tego samego adwokata sąd przyznaje zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego pełnomocnika, biorąc pod uwagę, zgodnie z art. 109 § 2 k.p.c., celowość poniesionych kosztów oraz niezbędność ich poniesienia z uwagi na charakter sprawy, a w sytuacji reprezentowania strony przez zawodowego pełnomocnika, także niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte

przez niego w sprawie, charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia (porównaj między innymi uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007 r. III CZP 130/06, OSNC 2008/1/11). Sąd Okręgowy przyznając pozwany zwrot kosztów postępowania apelacyjnego wziął pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności, czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Pełnomocnik pozwanych nie przedstawił przekonujących argumentów podważających stanowisko Sądu Okręgowego w przedmiocie przyznanej stawki wynagrodzenia. Takim argumentem z oczywistych względów nie może być przekonanie pełnomocnika, że Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku apelacyjnego „powtórzył w znacznej mierze argumenty pozwanych zawarte w złożonych odpowiedziach na apelację”.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenia jako nieuzasadnione.